

I 2001 ændrede Erhvervs- og Selskabsstyrelsen praksis på området.

Siden maj 2001 har det været Erhvervs- og Selskabsstyrelsens fortolkning, at visse udenlandske moderselskaber har de samme rettigheder over for et dansk datterselskab som et dansk moderselskab. Praksis blev således ændret med henblik på at sikre ens behandling af moderselskaber i Danmark og EU eller EØS-området.

Udlånets eller sikkerhedsstillelsens lovlighed forudsætter først og fremmest, at der er tale om et selskab beliggende inden for EU eller EØS-området.

Moderselskaber, der er beliggende uden for EU, f.eks. i Japan eller i USA, kan efter de gældende regler fortsat ikke lovligt optage lån eller modtage sikkerhedsstillelse i deres danske datterselskaber.

En undersøgelse af selskabsreguleringen i en række andre lande har vist, at det kun er Norge og Sverige, der i lighed med Danmark skelner mellem, om et moderselskab er etableret i EU, EØS eller ikke, og anvender dette som kriterium for, om lån til et moderselskab er lovligt.

Efter gældende praksis kan moderselskabslån kun anvendes af moderselskaber, som er aktie- eller anpartsselskaber eller udenlandske selskaber inden for EU eller EØS-området med en tilsvarende retsform. Udlån til modervirksomheder, der er kommanditselskaber, interessentskaber, andelsselskaber med begrænset ansvar, erhvervsdrivende fonde mv. tillades fortsat ikke. Dette gælder uanset, om modervirksomheden er beliggende i Danmark eller i et hvilket som helst andet land.

For så vidt angår udenlandske moderselskaber fandt Udvalget til Modernisering af Selskabsretten, at de eksisterende regler om moderselskabslån bør udvides til også at omfatte moderselskaber, der er beliggende i andre lande end EU eller EØS-lande. Efter udvalgets opfattelse kunne en hensigtsmæssig afgrænsning være, at det blev muligt at foretage udlån eller yde sikkerhedsstillelse til moderselskaber, der var beliggende i lande, der indgår i de bedste kategorier i OECDs landerisiko klassifikation. I denne liste klassificeres landene til værdier mellem 0 og 8, hvor 0 er det bedste.

Det var således Moderniseringsudvalgets opfattelse, at det bør være muligt at yde lovlige moderselskabslån fra danske selskaber til moderselskaber, der er beliggende i EU eller EØS-lande samt i lande, der af OECD er klassificeret i klasse 0 og 1.

Reglen om adgang til ydelse af lån til moderselskaber i *stk. 1* affattes, så den fastsætter en generel adgang hertil.

Det vil med *stk. 1* fortsat være muligt at yde lån eller stille sikkerhed inden for koncernforhold fra et datterselskab til dets moderselskab. Det må dog bemærkes, at sådan koncernintern økonomisk bistand ikke må krænke eventuelle minoritetsejeres interesser eller sikkerheden for kreditorerne i det långivende selskab. Der henvises i den forbindelse til de generelle bestemmelser til beskyttelse af minoritetskapitalejere i dette lovforslag, herunder bl.a. forslag til §§ 108 og 127 og de generelle ansvarsregler i det foreslåede kapitel 23. Moderselskabet behandles som ethvert andet selskab i forhold til selvfinansiering, jf. bemærkningerne til § 210.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse om moderselskabslån ikke automatisk gør det lovligt at yde lån til et moderselskab. Ledelsen i det selskab, som yder lånet, er ansvarlig for at overholde alle selskabslovens bestemmelser, herunder bestemmelserne om forsvarlig formueforvaltning. Ledelsen i det långivende selskab har således ansvaret for, at lånet kun ydes, hvis det er forsvarligt, både hvad angår kreditrisiko, afkast og øvrige vilkår. Hvis der ydes et lån til et moderselskab uden, at datterselskabets ledelse har foretaget den fornødne kreditvurdering af moderselskabet, kan dette, hvis lånet er uforsvarligt, medføre et personligt erstatningsansvar for datterselskabets ledelse. Aktie- og anpartsselskabslovens almindelige bestemmelser om forsvarlig formueforvaltning vil således i nogle tilfælde hindre udlån til et moderselskab. Danske og udenlandske moderselskaber stilles dog lige, da moderselskabets nationalitet i denne forbindelse ikke er afgørende.

Et dansk datterselskabs eventuelle revisor vil ved revisionen af selskabets årsrapport være nødt til at foretage en vurdering af udlån til et moderselskab. Revisor skal vurdere, om ledelsen har handlet forsvarligt, da lånet blev ydet, jf. bekendtgørelse nr. 668 af 26. juni 2008 om godkendte revisorers erklæringer. Baggrunden er, at manglende forsvarlighed kan medføre både erstatnings- og strafansvar for ledelsen.

De såkaldte cash-pool ordninger udgør en særlig slags koncernintern økonomisk bistand.

Et cash-pool arrangement kan variere meget afhængig af de involverede selskaber og de involverede lande. Visse cash-pool ordninger er karakteriseret ved, at de enkelte selskaber alene hæfter med deres indskud. I andre ordninger hæfter de deltagende selskaber solidarisk med de øvrige deltagere for nettogælden. Der er som følge heraf forskel på risikoen i de enkelte ordninger.

De såkaldte cash-pool ordninger er som udgangspunkt omfattet af reglerne om økonomisk bistand,